

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Gmina O.

Žalovaný: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Předběžné otázky

- 1) Musí být ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾, a zejména čl. 2 odst. 1, čl. 9 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 této směrnice, vykládány v tom smyslu, že obec (orgán veřejné moci) je osobou povinnou k DPH při realizaci projektu, jehož účelem je zvýšení podílu obnovitelných zdrojů energie, v rámci něhož se zaváže na základě občanskoprávní smlouvy uzavřené s vlastníky nemovitostí k realizaci a instalaci systémů obnovitelných zdrojů energie na jejich nemovitostech a – po uplynutí stanovené doby – k převodu vlastnictví k těmto systémům na vlastníky nemovitostí?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, musí být do základu daně ve smyslu článku 73 této směrnice zahrnuta dotace obdržena obcí (orgánem veřejné moci) z evropských prostředků na realizaci projektů týkajících se obnovitelných zdrojů energie?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 5. října 2021 – Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej v. Gmina L.

(Věc C-616/21)

(2022/C 95/11)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobce: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Žalovaná: Gmina L.

Předběžná otázka

Musí být ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾, a zejména čl. 2 odst. 1, čl. 9 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 této směrnice, vykládána v tom smyslu, že obec (orgán veřejné moci) musí být považována za osobu povinnou k DPH v souvislosti s realizací programu odstraňování azbestu z nemovitostí nacházejících se na území této obce, jejichž vlastníky jsou obyvatelé, kteří v tomto ohledu nenesou žádné náklady? Nebo tato činnost představuje činnost obce jakožto orgánu veřejné moci, vykonávanou za účelem plnění jejích úkolů v zájmu ochrany zdraví a života obyvatel a ochrany životního prostředí, v souvislosti s nimiž se obec nepovažuje za osobu povinnou k DPH?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym dla m. st. Warszawy w Warszawie (Polsko) dne 30. září 2021 – AR a další v. PK SA a další

(Věc C-618/21)

(2022/C 95/12)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud:

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie

Účastníci původního řízení

Žalobci: AR a další

Žalovaní: PK SA a další

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 18 ve spojení s článkem 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, podle kterých poškozený, jemuž svědčí přímý nárok na náhradu škody způsobené na jeho vozidle při provozu motorových vozidel vůči pojišťovně pojišťující osobu, která odpovídá za škodu, pro případ občanskoprávní odpovědnosti, může od pojišťovny získat výlučně náhradu škody ve výši skutečné a aktuální ztráty na jeho majetku, tzn. rozdílu mezi vozidlem ve stavu před nehodou a vozidlem poškozeným, spolu s fakticky již vynaloženými náklady na opravu vozidla a dalšími důvodně a skutečně již vynaloženými náklady vyplývajícími z nehody, zatímco kdyby se náhrady škody domáhal přímo po osobě, která odpovídá za škodu, mohl by se sám rozhodnout, že po ní namísto náhrady škody bude požadovat uvedení vozidla do stavu před vznikem škody (s tím, že osoba, která odpovídá za škodu, provede opravu osobně nebo zaplatí za opravu provedenou autoservisem)?
- 2) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku, musí být článek 18 ve spojení s článkem 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, podle kterých poškozený, jemuž svědčí přímý nárok na náhradu škody způsobené na jeho vozidle při provozu motorových vozidel vůči pojišťovně pojišťující osobu, která odpovídá za škodu, pro případ občanskoprávní odpovědnosti, může od pojišťovny namísto náhrady škody ve výši skutečné a aktuální ztráty na jeho majetku, tzn. rozdílu mezi vozidlem ve stavu před nehodou a vozidlem poškozeným, spolu s fakticky již vynaloženými náklady na opravu vozidla a dalšími důvodně a skutečně již vynaloženými náklady vyplývajícími z nehody, získat jen částku rovnající se nákladům na uvedení vozidla do stavu před vznikem škody, zatímco kdyby se náhrady škody domáhal přímo po osobě, která odpovídá za škodu, mohl by se sám rozhodnout, že po ní namísto náhrady škody bude požadovat uvedení vozidla do stavu před vznikem škody (a nikoli jen poskytnutí prostředků za tímto účelem)?
- 3) V případě kladné odpovědi na otázku č. [1] a záporné odpovědi na otázku č. [2], musí být článek 18 ve spojení s článkem 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, podle kterých pojišťovna, již vlastník vozidla poškozeného při provozu motorových vozidel požádal o zaplacení hypotetických nákladů, které sice nevynaložil, ale které by musel vynaložit, kdyby se rozhodl pro uvedení vozidla do stavu před nehodou, může:
 - a) podmínit vyplacení této částky tím, že poškozený doloží, že skutečně zamýšlí opravit vozidlo konkrétním způsobem u konkrétního opraváře za konkrétní cenu náhradních dílů a služeb, a převést finanční prostředky na tuto opravu přímo tomuto opraváři (příp. prodejci náhradních dílů nezbytných pro opravu) s výhradou, že kdyby se účel, ke kterému byly tyto prostředky vyplaceny, neměl uskutečnit, budou jí tyto prostředky vráceny, a pokud nikoli, tak
 - b) podmínit vyplacení této částky závazkem spotřebitele, že buď doloží ve sjednané lhůtě, že vyplacené prostředky použil k opravě vozidla, nebo tyto prostředky vrátí pojišťovně, a pokud nikoli, tak
 - c) po vyplacení těchto prostředků s vyznačením účelu platby (způsobu jejich použití) a uplynutí nezbytné doby, během které poškozený mohl vozidlo opravit, vyzvat poškozeného, aby buď doložil vydání těchto prostředků na opravu, nebo aby je vrátil,

tak aby byla vyloučena možnost, že se poškozený na škodě obohatí?

- 4) V případě kladné odpovědi na otázku č. [1] a záporné odpovědi na otázku č. [2], musí být článek 18 ve spojení s článkem 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, podle kterých se poškozený, jenž již není vlastníkem poškozeného vozidla, neboť jej zcizil a obdržel za něj peníze, takže toto vozidlo již nemůže opravit, nemůže v důsledku toho po pojišťovně pojišťující osobu, která odpovídá za škodu, pro případ občanskoprávní odpovědnosti domáhat zaplacení nákladů na opravu, jež by byla potřebná k uvedení poškozeného vozidla do stavu před vznikem škody, a jeho nárok je omezen na žádost pojišťovně o náhradu škody ve výši skutečné a aktuální ztráty na jeho majetku, tzn. rozdílu hodnotou vozidla ve stavu před nehodou a částkou získanou prodejem vozidla, spolu s fakticky již vynaloženými náklady na opravu vozidla a dalšími důvodně a skutečně již vynaloženými náklady vyplývajícími z nehody?

(¹) Úř. věst. 2009, L 263, s. 11.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Okręgowym w Warszawie (Polsko) dne 11. října 2021 – TB

(Věc C-628/21)

(2022/C 95/13)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Warszawie

Účastnice původního řízení

Žadatelka: TB

Zúčastnění: Castorama Polska Sp. z o.o., „Knor“ Sp. z o.o.

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 8 odst. 1 ve spojení s čl. 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (¹) vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na opatření k ochraně práv duševního vlastnictví, na které je nárok pouze tehdy, když bylo v tomto nebo v jiném řízení prokázáno, že oprávněnému přísluší právo duševního vlastnictví?

– V případě záporné odpovědi na otázku 1):

2. Musí být čl. 8 odst. 1 ve spojení s čl. 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví vykládán v tom smyslu, že stačí pravděpodobnost, že se toto opatření týká existujícího práva duševního vlastnictví, a není nutné prokázání této okolnosti, zejména v situaci, kdy žádost o informace o původu a distribučních sítích zboží či služeb předchází uplatnění nároku na náhradu škody v důsledku porušení práv duševního vlastnictví?

(¹) Úř. věst. 2004, L 157, s. 45.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Bihor (Rumunsko) dne 18. října 2021 – P.C.H. v. Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

(Věc C-642/21)

(2022/C 95/14)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Bihor